

עפ"ת (חיפה) 3993-10-25 - דאהר חוג'יראת נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 3993-10-25 - דאהר חוג'יראת נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 3993-10-25

דאהר חוג'יראת

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[19.10.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה מיום 2.9.25, אשר דחה את בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו [תת"ע 13379-01-25].

2. בקצרה ייאמר כי נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה על תקנה 36 לתקנות התעבורה. על פי כתב האישום, בתאריך 15.10.24 נהג הנאשם ברכב משא בכביש 70, ונכנס לצומת תוך נסיעה בנתיב השמאלי. הודעת תשלום הקנס נמסרה למערער סמוך לאחר ביצוע העבירה. ביום 12.5.25 התקיים דיון אליו לא התייצב המערער. לפיכך, הורשע המערער בהיעדרו, והוא נדון לתשלום קנס בסך ₪ 750.

3. ביום 23.7.25 הוגשה מטעם המערער בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. בבקשה נטען כי המערער לא קיבל זימון לשיבת ההקראה. נטען כי המערער כופר במיוחס לו, שכן באותו מועד הוא נהג ברכב, ולא ביצע כל עבירה.

4. המשיבה התנגדה לבקשה לביטול פסק הדין. נטען כי דבר הדואר נשלח לכתובתו של המערער וחזר בציון "לא נדרש". נטען כי על המערער לסתור את חזקת המסירה הקמה משליחת דבר הדואר לכתובתו הרשומה של המערער. טענה כללית של המערער כי לא קיבל את דבר הדואר - אינה מספיקה כדי לסתור את חזקת המסירה. עוד נטען כי המערער לא הצביע על עיוות דין שנגרם לו.

5. בהחלטתו מיום 2.9.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע, כי טענת המערער לפיה לא קיבל את הזימון - היא טענה כללית. באישור המסירה מפורטים שמו של המערער, כתובת ומספר ת"ד. המערער לא העלה טענה כי הרישום אינו נכון. ככל שמבקש המערער לטעון לשיבוש בהגעת דבר הדואר - עליו לתמוך טענה זו בראיות. יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה. המערער לא הראה חשש ממשי לעיוות דין.

מכאן הערעור.

6. לטענת המערער, לא הוכח קיומו של אישור מסירה להזמנה לדין, ולא הייתה בידי בית המשפט קמא תשתית ראייתית מספקת לקבוע כי בוצעה המצאה כדן. אף לא די באישור מסירה שחזר בציון "לא נדרש" כדי לקבוע שמדובר בהמצאה כדן. המערער שב וטען כי הוא כופר באשמה וכי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, על אף שנהג ברכב באותה עת.
7. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט קמא.
8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
9. לענין היעדר אישור מסירה: לכתב האישום שהוגש לבית המשפט קמא צורפו שני נספחים. האחד, צולם על ידי השוטרי אשרף רכאב, עורך הדו"ח, במועד מסירת הדו"ח לידי המערער (15.10.24). מהאישור עולה כי נרשמו פרטי המערער, וצוין כי הדו"ח נמסר למערער, וכי הוא סירב לחתום. הנספח השני הוא אישור מסירה של דבר דואר רשום, המתייחס לדו"ח מושא הערעור. על פי האישור, נשלח דבר הדואר הרשום, וחזר ביום 2.1.25 בציון "לא נדרש". על גבי האישור מופיע שמו של המערער, מספר תעודת הזהות שלו, מספר הדו"ח, כתובתו של המערער ומספר תיבת הדואר. עוד מצוין מועד הדיון בבית המשפט קמא.
10. משחזר הזימון בציון "לא נדרש", הרי שקמה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי. חזקה זו מעבירה את הנטל לכתפיו של המערער להוכיח כי ההודעה לא התקבלה על ידו מסיבות שאינן תלויות בו, ולא עקב הימנעותו מלקבל את ההודעה. אין די בטענה בעלמא כי המערער לא קיבל את הדו"ח, כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' הנ"ל. בפסיקה נקבע לא אחת, כי משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש" - היא כי המערער לא ניגש לדואר ולמעשה נמנע מלדרוש את הדו"ח שנשלח אליו. הנטל עובר לפיכך למערער להראות כי מחדל זה אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר בסיבת שאינן תלויות בו. [ר' למשל עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל (24.10.22); עפ"ת 51171-07-23 אדמס תעשייה ומסחר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.9.23)].
11. אף לא די בטענות בדבר פגמים באישור המסירה. על המערער הנטל להראות, בראיות, במסמכים או באמצעות בירור שנערך ברשות הדואר, כי אי קבלת הדואר לא נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו [ר' רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל (12.8.20); עפ"ת (מחוזי חיפה) 10054-11-21 גאוי נ' מדינת ישראל (29.11.21)].
12. כאמור - המערער לא הביא כל ראיה שבכוחה לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' הנ"ל. לא די בטענה "לא קיבלתי". לא הובאו ראיות, לא נערך בירור ברשות הדואר, אף לא עלתה טענה כי הכתובת אליה נשלח הזימון - אינה כתובתו של המערער. רק במהלך הדיון בעל פה היום העלה המערער לראשונה טענה, לפיה "מזמן" ביטל את תיבת הדואר הרשומה על שמו, ואשר אליה נשלח דבר הדואר. מועד ואופן העלאת הטענה אינו מאפשר ליתן לה כל משקל.
13. משכך, הרי שלא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא כי הזימון לדיון הומצא למערער כדן. בדין לפיכך הורשע המערער בהיעדרו, שכן לא הובא כל טעם לאי התייצבותו של המערער לדיון אליו זומן.
14. אשר לטענה בדבר חשש לעיוות דין, הרי שטענה זו עלתה ללא כל פירוט או תימוכין. המערער אישר בתצהירו כי נהג ברכב. טענתו כי לא ביצע כל עבירה - נעדרת פירוט. אין בעצם הטענה כי המערער כופר בביצוע העבירה כדי להקים חשש לעיוות דין.
15. מטעמים המפורטים לעיל - הרי שלא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא. הערעור נדחה לפיכך.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ו, 19 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.